

[Landbrugsministeren]

duktion og afsætning af landbrugsvarer. Det indebærer, at midlerne bl.a. kan anvendes af landbrugsorganisationerne i det omfang, disse udfører aktiviteter af ovennævnte karakter, som f.eks. kan være reklame- og oplysningsvirksomhed.

I den forbindelse har f.eks. Landbrugsrådet, som bl.a. gennemfører eksportfremmende aktiviteter gennem Landbrugets Afsætningsudvalg, modtaget midler fra nogle af produktionsafgiftsfondene. Disse midler har som hovedregel regnskabsmæssigt været opført som generelle tilskud til Landbrugsrådet, da denne organisation hidtil – og med accept fra § 2-udvalget for landbruget – ikke har øremærket sine indtægter til specifikke aktiviteter.

For netop at opnå større klarhed har Landbrugsministeriet i sin nye regnskabsinstruks for § 4-afgiftsfondene præciseret i § 7, stk. 16, at tilskuddene fra produktionsafgiftsfondene til tilskudsmodtagere (som f.eks. Landbrugsrådet) skal specificeres på udgiftsposter i tilskudsregnskabet. Det skal understreges, at alle tilskudsmodtagere, der modtager tilskud på over 1 mill. kr., nu er forpligtede til at indsende tilskudsregnskab til § 2-udvalget med henblik på landbrugsministerens godkendelse.

Med hensyn til Finansieringsfonden af 1963 og andre passive fonde, har disse fonde en anden status, idet anvendelsen af deres midler skal ske i overensstemmelse med disse fondes fundatser, som Landbrugsministeriet i sin tid har godkendt som tilsynsmyndighed. Disse fonde har således en større dispositionsfrihed over deres midler, end det er tilfældet for produktionsafgiftsfondene. I øvrigt henvises til mit svar på spørgsmål nr. S 1168.

Spm. nr. S 1168

Til *landbrugsministeren* (11/5 87) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre fagbevægelsen indflydelse på ledelsen af de offentlige landbrugsfonde, og finder ministeren det i det hele taget holdbart, at alene landbruget styrer disse offentligt finansierede fonde?«

Begrundelse

I LO-bladet nr. 7 – den 9. april 1987 – rejser formanden for Nærings- og Nydelsesmiddelforbundet, Anton Johannesen, krav om, at fagbevægelsen, de ansatte på mejerier og slagterier m.fl. får indflydelse på de offentlige landbrugsfonde.

Det forholder sig sådan, at private organisationer (landbrugets) administrerer en del af det offentlige skatte- og afgiftsindtægter, der tilflyder disse fonde. Det drejer sig om produktionsafgiftsfondene (svineafgiftsfond, kvægafgiftsfond, mælkeafgiftsfond, Fjerkræeksportudvalget m.v.) samt f.eks. Finansieringsfonden af 1963, Mejerirationaliseringsfonden osv. Indtægterne stammer fra statstilskud, amtskommunal grundskyld, forskellige produktionsafgifter m.v.

Både hvad styringen og pengenes anvendelse angår, er der behov for ændringer. F.eks. er det indlysende, at de ansatte på de berørte områder må have indflydelse, hvis det fortsat skal være organisationerne, der skal styre disse fonde.

For det andet bør der fremover først og fremmest sættes på økologisk produktion og forædling af landbrugsvarer uden tilsætningsstoffer. VS foreslår derfor oprettelse af en økologisk jordbrugerfond. Men også de eksisterende produktionsafgiftsfonde m.v. kunne straks omlægges i den retning, samtidig med at de ansatte samt forbrugerne fik direkte indflydelse gennem repræsentation i fondsledelserne.

Svar (19/5 87):

Landbrugsministeren (Gammelgaard, fg.):

Jeg vil gerne indledningsvis understrege, at der med Rigsrevisionens ord er tale om offentlige midler af særlig karakter, idet der er tale om afgifter, der pålægges erhvervet og føres tilbage til dette i form af erhvervsøkonomiske foranstaltninger til fremme af produktion og afsætning i erhvervet.

Med hensyn til afgiftsfondene er disse fondes budgetter og regnskaber underlagt behandling af § 2-udvalget for landbruget, inden de indstilles til landbrugsministerens godkendelse. Som bekendt er § 2-udvalget sammensat af forskellige interesseorganisationer, som ud over landbrugets organisationer bl.a. omfatter Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Forbrugerrådet, Industrirådet og Det Danske Handelskammer. Der er således ikke